

O víkendu jsem vyrazila opět na mistrovství České republiky, tentokrát ve sprintu a sprintových štafetách. Aby se náhodou nekonalo blízko, bylo až ve Valašském Meziříčí. Dopravu mi opět zajistil BOR, se kterým jsem běžela nedělní štafety. Vyrazila jsem již v pátek, přespala v České Lípě a autem jsme vyrazili již brzy ráno. Je pravda, že trasu Hradec, Vysoké Mýto, Litomyšl a Svitavy, stejně jako místní benzínové pumpy, již znám skoro nazpaměť.

V sobotu začínalo mistrovství sprintem ve V. Meziříčí. Shromaždiště bylo umístěno na školním hřišti. Oba závody pořádalo ASU, se kterým mám vždy spojeny menší pořadatelské nedostatky. Na první pohled se ale vytáhli, neboť 0,5 l čaje při místní teplotě 10° C prodávali jen za 10 Kč! Všechny mistrovské kategorie musely absolvovat karanténu, tedy i já. Zde se projevil velký nedostatek – karanténa obsahovala jen dva záchody, šťastni byli tedy závodníci s pozdními startovními časy. Ti, kteří by hodinovou frontu nestihli, tak stáli frontu na křoví. Centrum města není orientačně nijak zajímavé, pořadatelé se však inspirovali novým trendem a do prostoru umístili několik umělých plotů, což výrazně stížilo orientaci. Z ulic tak vzniklo menší bludiště a běhání mezi paneláky nebylo jen o běhání. Další zajímavostí byla velkoplošná obrazovka na shromaždišti, která díky GPS trackingu přenášela postupy těch nejlepších. Se svým 16. místem jsem spokojená, na to, že jsem málem vynechala jednu kontrolu, jsem dopadla dobře. J Přespání jsme měli zamluvené v ubytovně místní mlékárny, k snídani jsme tedy dostali jogurt.

Druhý den byly na programu sprintové štafety, ve které běží dvě dívky a dva chlapci. Já jsem naštěstí byla zařazena do té nejméně ambiciózní, neboť s rychlostí mého běhu to není nijak slavné. A hlavně to při rozbíhání nebyl žádný stres. Tentokrát jsem šla bez chyby, takže jsem ze čtyř borských štafet doběhla druhá, celkově jsme však skončili až ve druhé desítce. Po nás ještě startovali veteráni, takže jsem si stihla dát dvě nožičky párků, a pak už jsme všichni pospíchali domů, tedy opět směr Svitavy, Litomyšl....

Nevýhodou těchto závodů je šestihodinová cesta pro 2x 15 minut na trati. Příští rok se mistrovství koná v Uherském Hradišti, o své účasti tak ještě nejsem úplně přesvědčená. Ale byla tam dobrá atmosféra a levný čaj, takže víkend hodnotím pozitivně. A na internetu si nezapomeňte pustit televizní záznam!